

Als een hamburger tussen twee warme ‘broodjes’

Anguel en Snowy vinden het fijner in de wei dan in de stal. Er is echter een ‘minpuntje’ ... in de wei is niets aanwezig om je eens lekker te schuren als je jeuk hebt. En het is héél vervelend als al die kriebelende vliegjes op je rug zitten en je niets hebt om je aan te krabben, krabben en krabben. Dus ... Anguel en Snowy vinden het zalig als ze geborsteld worden.

Ik heb ze beloofd vandaag langer te blijven en dus is er tijd om ze te borstelen. Als ze in de gaten hebben dat ik de borstels ga halen in de stal, gaan ze allebei in de starthouding staan. Ze richten zich in volle grootte op en kijken met grote ogen of ik daadwerkelijk de borstels in mijn handen heb als ik uit de stal kom: *‘Jaaa ze heeft de borstels!’*

Wie het eerst? Dát is een probleempje .. ze willen allebei als eerste. Gelukkig heb ik twee borstels, twee armen en twee handen: Anguel staat links van mij en Snowy staat rechts van mij dus het lukt wel om ze tegelijkertijd te borstelen.

Deze manier is echter erg vermoeiend en al snel moet ik stoppen. Twee paar ogen kijken mij verbaasd aan ... *‘Waarom stop je al?’*

Ik leg even uit wat het probleem is: *‘Tja ik dacht dat eens even te doen .. jullie samen borstelen maar helaas heb ik erg weinig kracht in mijn armen en ben ik nu dus al bekaf. Ik moet iets anders bedenken’.*

Gelukkig is Cobie aanwezig en die is toch zo ongeveer klaar met het verschonen van de waterbakken, dus wordt Cobie erbij geroepen en die ontfermt zich over Snowy. Ik kan dan verder gaan met Anguel. Beide mannen staan heerlijk te genieten.

Ook één stierenlijf borstelen blijft vermoeiend want zo’n lijf is gróót.

Ook Cobie wordt moe in haar armen. Snowy is kleiner dan Anguel en is eerder 'klaar'. Zodoende kan Cobie eerder stoppen. Ik ga nog even door met Anguel. Snowy staat achter mij en ik hoor hem gras eten. Langzaam komt hij heeel onopvallend dichterbij me staan. Zo heel per ongeluk, toevallig steeds dichterbij.

Mijn ruimte tussen Anguel en Snowy wordt steeds kleiner: *'He lieve jongens, willen jullie een beetje opletten dat ik voldoende ruimte overhoudt? Snowy wil jij alsjeblieft een beetje achteruit gaan?'*

Normaal gesproken doet hij dat onmiddellijk, maar deze keer niet. Anguel komt ook nog eens dichterbij mij toe en mijn ruimte tussen die twee grote stierenlijven in wordt redelijk smal.

'Hé mannen .. wat zijn jullie van plan?' Geen reactie. Het voelt beslist niet dreigend, maar wel alsof die twee iets van plan zijn. Ik voel een bepaalde vrolijkheid, ondeugendheid bij beide mannen, en reagerend op hun kwajongsachtige bui vraag ik met lachende stem nog een keer wat ze van plan zijn.....

Weer geen reactie behalve dat Snowy van achteren dichterbij komt en Anguel van voren dichterbij komt en dan ... dan is er dus géén ruimte meer over en sta ik helemaal ingeklemd tussen twee stieren: aan de voorkant tegen mij aan de warme buik van een grote stier (Anguel is dusdanig groot dat ik niet over hem heen kan kijken), aan de achterkant de lagere warme buik van Snowy.

Ik ben beslist niet bang. Er zit absoluut geen kwaadheid in hun actie ... eerder het tegenovergestelde: ik voel hun plagerijtje en ineens schiet ik voluit in de lach. Ik vertel Anguel en Snowy dat ik me net zo voel als een hamburger tussen twee warme broodjes!

Cobie is in het stalletje bezig met het voer. Hardop lachend roep ik haar om naar buiten te komen en te kijken wat die twee mannen 'uitspoken'. Cobie komt naar buiten en ziet mij amper staan tussen die twee grote lichamen in. Wat ze wel duidelijk ziet zijn de lachende snuiten van die twee en ook Cobie schiet in de lach.

Tegen deze twee 'rekels' zeg ik dat hun lijven zo heerlijk warm zijn en dat het wel plezierig is. Van de winter mogen ze mijn kacheltje zijn. Met de lach nog in hun ogen gaan ze weer uit elkaar. De smiechten !

Ja ja ... dit zijn dus twee van die 'verschrikkelijk gevaarlijke' dieren volgens vele mensen.

Op deze gedachte van mij komt hun volgende reactie: *'Gekke mensen'*.

Ja jongens, gekke mensen inderdaad want ze kénnen jullie niet, maar ze oordelen wél.

Maar wie weet komen ze wel een keer naar jullie toe en dan laten ze zich misschien ook wel lekker 'pletten'. *'Dag lieverds !'*